

Profesor Walentyna Aleksandrowna Nasonowa

– członek honorowy Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego.
Wspomnienie pośmiertne

*Professor Valentina Alexandrovna Nasonowa,
an honorary member of the Polish Society of Rheumatology.*

Obituary

Z pewnym opóźnieniem dowiedziałem się o śmierci profesor Walentyny Aleksandrowny Nasonowej – wybitnego człowieka nauki, dobrego lekarza i członka honorowego Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego.

Profesor Walentyna A. Nasonowa urodziła się 6 lipca 1923 r. Z reumatologią związała się krótko po ukończeniu studiów, a od 1958 r. pracowała w Instytucie Reumatologii Rosyjskiej Akademii Nauk Medycznych. Przez ponad 30 lat (od 1970 r.) była dyrektorem tego Instytutu. Pod Jej kierownictwem Instytut stał się wiodącą placówką reumatologiczną, dobrze znaną poza granicami Rosji. Doprowadziła do powstania w Instytucie pierwszego w Rosji Centrum Terapii Biologicznej, a także zintegrowanych ośrodków reumatologiczno-ortopedyczno-rehabilitacyjnych. Jest autorką kilku książek i ponad 600 artykułów. W bazie MEDLINE można znaleźć 360 prac Jej autorstwa. Jedną z ważniejszych jest monografia na temat toczenia rumieniowatego układowego (1972 r.), a także opracowanie skali stopni aktywności tej choroby, stosowanej do dzisiaj w Rosji jako skala Nasonowej.

Była redaktorem działu „Reumatologia” w Wielkiej Encyklopedii Medycznej, redaktorem czasopisma „Nauchno-prakticheskaya revmatologiya” i zastępcą redaktora miesięcznika „Terapevticheskij zhurnal”.

Wychowała kilka pokoleń reumatologów. Była promotorem 30 doktorantów (tzw. prac kandydackich) i 10 odpowiedników naszej habilitacji. Przyczyniła się do powstania wielu ośrodków reumatologicznych w krajach byłego Związku Radzieckiego.

W ostatnich latach życia zajmowała się związkiem dny moczanowej z zespołem metabolicznym.

Niemate są zastęgi profesor Walentyny A. Nasonowej na polu międzynarodowej współpracy reumatologów. W latach 1975–1977 była wiceprezydentem EULAR, a w latach 1979–1981 prezydentem tej organizacji. W 1983 r. zorganizowała X Europejski Kongres Reumatologiczny w Moskwie. Przez ponad 25 lat była ekspertem Światowej Organizacji Zdrowia.

Profesor Walentyna A. Nasonowa otrzymała członkostwo honorowe wielu towarzystw naukowych z wielu krajów. Była też członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego. Otrzymała wiele wyróżnień, m.in. Order Czerwonego Sztandaru, Medal 850-lecia Moskwy.

Profesor Walentynę A. Nasonową poznałem w 1977 r. podczas jubileuszowego kongresu reumatologicznego zorganizowanego z okazji 50. rocznicy powstania ILAR w Pieszczanach, w ówczesnej Czechosłowacji. Spotykaliśmy się wielokrotnie – zarówno w Polsce, jak i zagranicą. W Polsce ostatni raz gościła na Zjeździe Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego w Rzeszowie, a za granicą widzieliśmy się ostatni raz w Wiedniu podczas Kongresu EULAR. W 2006 r. zaprosiłem Ją na uroczystość 100-lecia Towarzystwa Internistów Polskich, ale ze względów zdrowotnych nie mogła przyjechać. Rok później otrzymałem od Niej ostatni list, w którym dziękowała za Medal Stulecia Towarzystwa Internistów Polskich. Kiedy w 2009 r. wyjeżdżałem do Moskwy na uroczystości rocznicowe Rosyjskiego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej, napisałem do Pani Profesor list z prośbą o spotkanie. Nie otrzymałem odpowiedzi i nie udało mi się z Nią spotkać w Moskwie. Teraz wiem, że była już obłożnie chora.

Profesor Walentyna A. Nasonowa odeszła 2 lutego 2011 r. Była wspaniałym człowiekiem i wybitnym naukowcem, z pewnością pozostanie w pamięci i sercach wielu reumatologów.

Dziękuję prof. Dmitry'owi Karateewowi za przesłane zdjęcie prof. W.A. Nasonowej i informacje biograficzne.

Eugeniusz J. Kucharz